

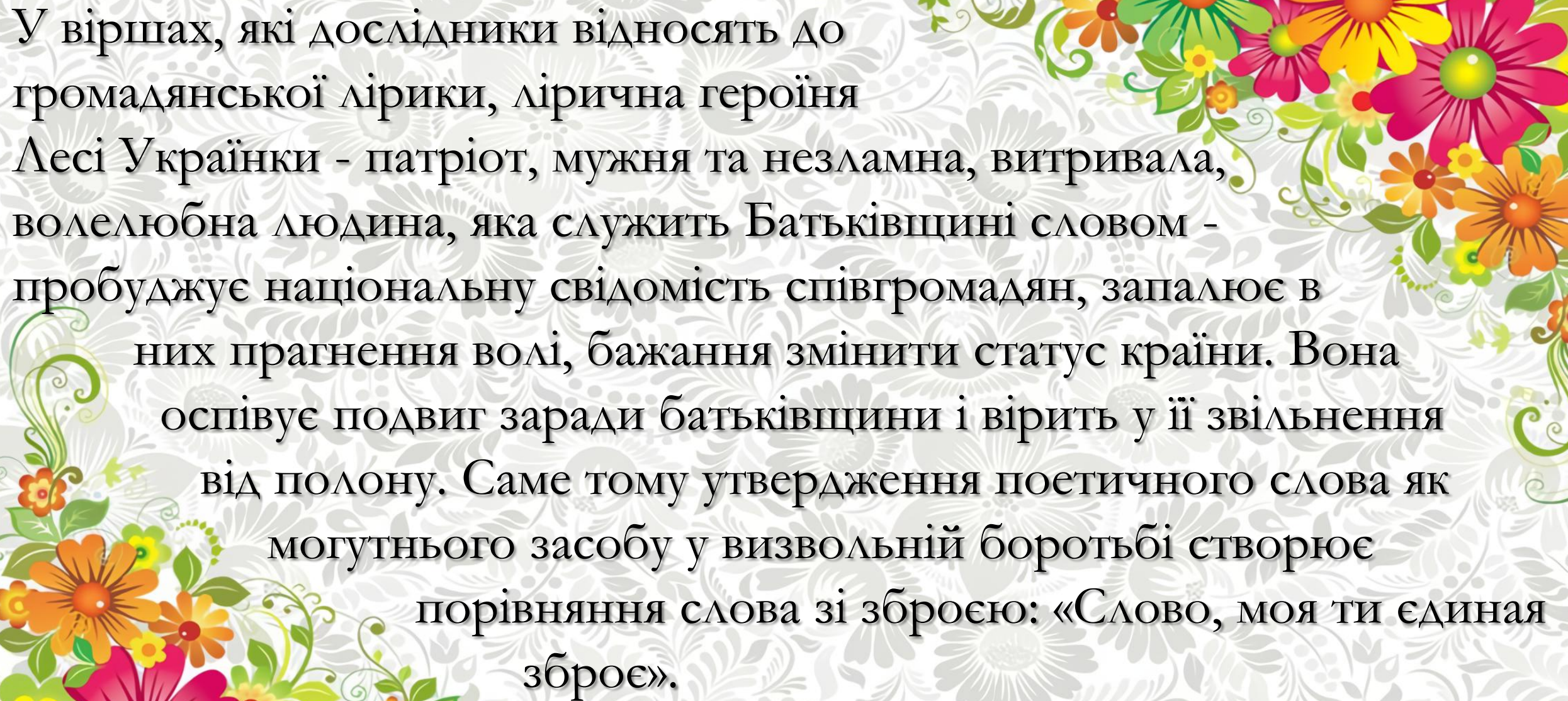
Година пам'яті «Світле безсмертя Лесі Українки», присвячена 110 роковинам від дня смерті визначної української поетеси, письменниці, громадської діячки Лесі Українки.

Слово – то мудрості промінь,
Слово – то думка людська

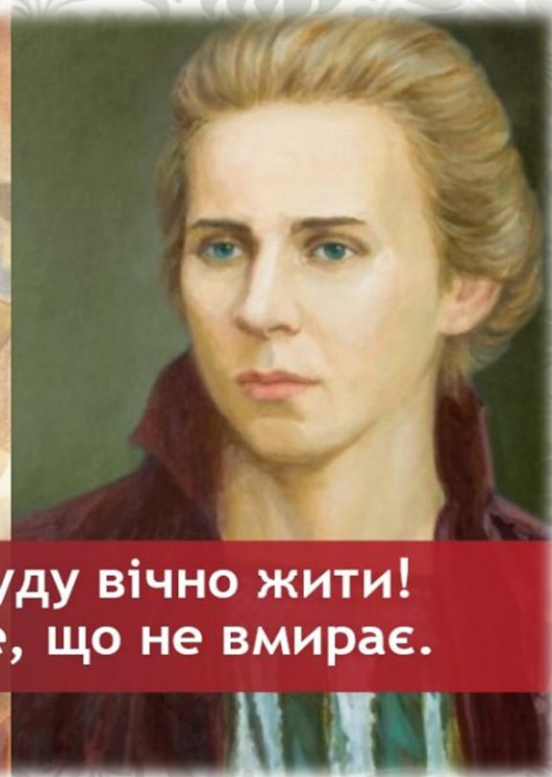

Слово, чому ти не твердая криця,
Що серед бою так ясно іскриться?
Чом ти не гострий, безжалісний меч,
Той, що здійма вражі голови з плеч?

У віршах, які дослідники відносять до громадянської лірики, лірична героїня Лесі Українки - патріот, мужня та незламна, витривала, волелюбна людина, яка служить Батьківщині словом - пробуджує національну свідомість співгромадян, запалює в них прагнення волі, бажання змінити статус країни. Вона оспівує подвиг заради батьківщини і вірить у її звільнення від полону. Саме тому утвердження поетичного слова як могутнього засобу у визвольній боротьбі створює порівняння слова зі зброєю: «Слово, моя ти єдина зброє».

З поетичним маніфестом,
мистецьким кредо Лесі Українки, віршем
«Слово, чому ти не твердая криця...», розкривається
головний мотив твору - це призначення поета й поезії,
роль художнього слова в житті народу.

**Ні! Я жива! Я буду вічно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає.**

Лірична героїня борець, зброєю якого є слово. Вид лірики - громадянська. Поезія починається з риторичних звертань та запитань. Авторка використовує низку епітетів, характеризуючи поетичне слово, персоніфікує цей образ. Вибудовується образна паралель: слово-меч.

Це символи боротьби.

Авторка акцентує увагу на тому, що готова боротися за волю народу щирим словом, допоки вистачить сили. Римування суміжне, чотиристопний дактиль. У творі є мотив боротьби (з хворобою, з кривдою в Україні), життєствердність, образ ліричного героя-борця.

Леся Українка не готова здатися, опустити руки, вона наполеглива, незламна, сильна духом, смілива, впевнена в перемозі.

Леся Українка

Хіба жила на світі ще така жінка, в серці якої поєдналися б така мужність, така геніальність, такий вогонь і розум, така пристрасна любов і відданість народові та батьківщині? Ні, другої такої на світі не було. Леся - неповторна!

Л.Смілянський